În timp ce credincioșii sărută icoana Sfântului, iar Preotul miruiește, psalții cântă troparele acestea, glasul al 2-lea: „Când de pe Lemn”:

Bucură-te, nevoitorule al răbdării, sfeșnicul mângâierii, dumnezeiască icoană a nădejdii, pecetea credinței, plinirea dragostei, învățător rugăciunii, dreptarul înfrânării, bogăție mult-îndrăgită a curăției, cel pedepsit în cuptorul leprei, strălucești neîncetat în lume, Nichifore cuvioase, mai minunat decât aurul.

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maica lui Dumnezeu, păzește-ne sub sfânt Acoperământul tău.

Tropar, glasul 1

„Locuitor pustiului”

Nevoințele și bărbăția în asceză ale Cuviosului Nichifor cel lepros i-au mirat pe Îngeri, căci ca un alt Iov a răbdat durerile slăvind pe Dumnezeu. Iar acum este încununat cu slavă de Acela spre săvârșirea de minuni. Bucură-te, povățuitorule al monahilor; bucură-te, stâlp luminos; bucură-te, mireasmă pricinuitoare de veselie, care se revarsă din moaștele tale.

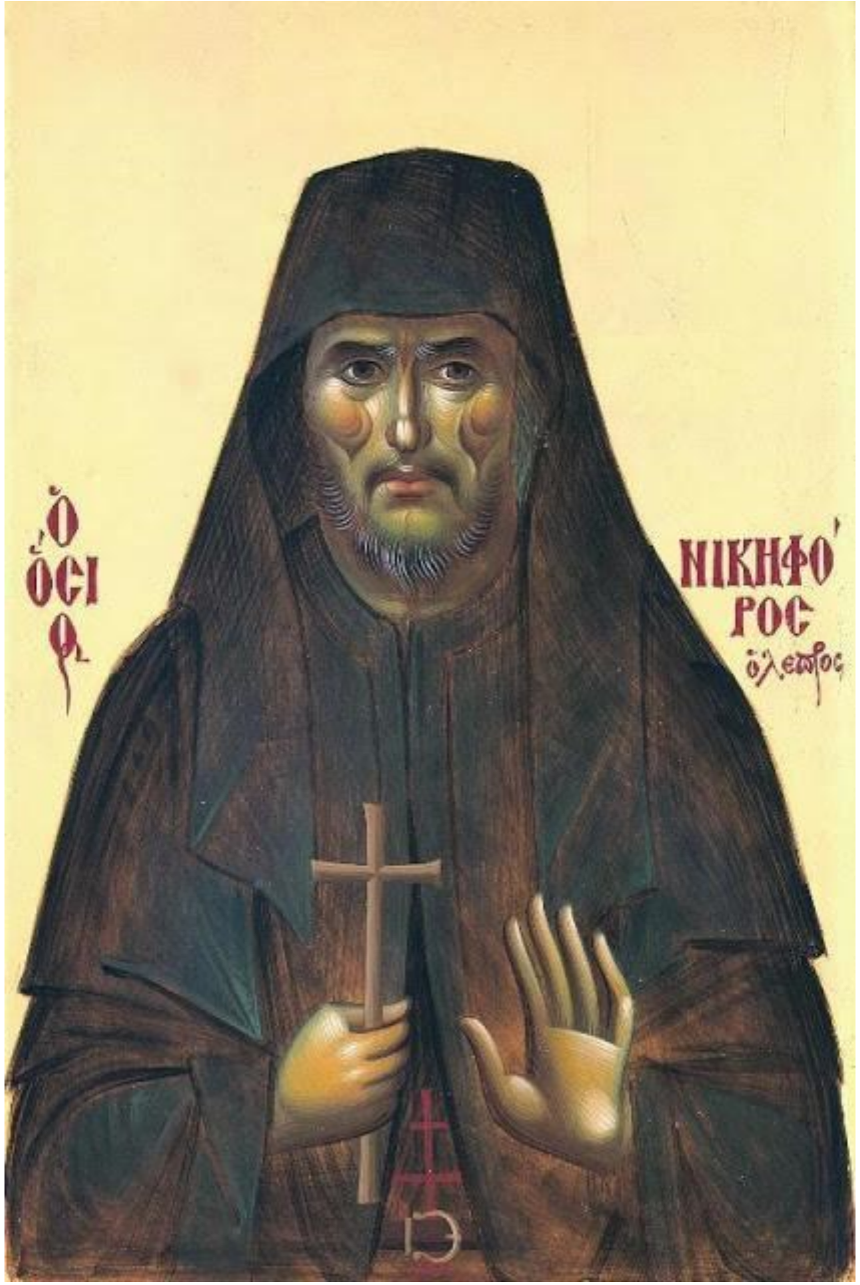

<u>Paraclisul Sf. Nichifor Leprosul (4 ian.)</u>

Preotul binecuvântează: Binecuvântat este Dumnezeul nostru… Iar dacă nu este preot, zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri… Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mîntuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfîntului Duh și acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte. (de 3 ori) Slavă… Şi acum…

Tatăl nostru care eşti în Ceruri, sfinţească-se numele Tău. Vie împărăţia Ta. Facă-se voia Ta, precum în Cer, așa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greșelile noastre, precum şi noi iertăm greșiților noştri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum şi

rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Apoi: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… și aceste Tropare, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum...

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi Preotul rostește Ectenia întreită: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule…, Încă ne rugăm pentru mila, viața…, Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta…, Auzi-ne pe noi, Dumnezeule…, Că milostiv și iubitor de oameni…, după care face Apolisul mic, pomenind și pe Sf. Nichifor.

Dreptar de acrivie, pildă de înfrânare și de smerenie, stâlp de priveghere, lucrător al răbdării și mare dascăl al rugăciunii te cunoaștem pe tine, Nichifore.

Pătimit-ai ca și Iov cu multă răbdare durerile, pătimitorule Nichifore, pentru care, ca și acela, te veselești veșnic, întru nespusa vedere de Dumnezeu.

Veniți dumnezeiasca mulțime a iubitorilor de Hristos, pe prietenul lui Hristos, pe Nichifor cel lepros, cu vrednicie în cântări să-l lăudăm ca pe un desăvârșit luptător.

Ca un ciorchine copt ai fost zdrobit în chinurile dureroasei lepre, Nichifore minunate, și ai dat vinul cel dumnezeiesc al virtuților, care veselește inimile celor ce te laudă pe tine.

Având drept sprijin tare toiagul puterii lui Dumnezeu, Nichifore, ai alergat cu multă stăruință pe calea cea strâmtă a vieții și ai ajuns la lărgimea dumnezeieștilor locașuri.

Ca o nicovală a răbdării, neînduplecat te-ai arătat în chinuri, Nichifore pătimitorule, și în cuptorul durerilor fiind încercat, mai strălucitor ca aurul te-ai arătat.

Astăzi puterile îngerești se bucură văzând dumnezeiescul tău suflet stând împreună cu ei la Tronul Stăpânului, cu slava curăției strălucind.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi

pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluiește. (de 12 ori), Slavă… Și acum…

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâi-nilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâi-nile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la

pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Apoi aceste Tropare, glasul al 4-lea: „Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce”.

Cu bărbătească cugetare ca și Iov ai răbdat lepra trupului tău, Nichifore pătimitorule, curățindu-ți astfel în chip strălucit îmbrăcămintea sufletului tău; și suind pe scara virtuților, ai ajuns, prin înfrânare, la petrecerea Îngerilor, neîncetat cântând lui Dumnezeu: Ție slavă se cuvine, Treime deoființă.

Slavă… tot acesta, Și acum… a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu este înaintea mea pururea. Ţie unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când

Sămânța Evangheliei în pământul cel bun al inimii tale primind-o, Nichifore milostive, a făcut rod de spice însutit.

Candela sufletului tău, înțelepte Nichifore, umplând-o cu untdelemnul răbdării, Mirele Hristos împreună cu fecioarele cele înțelepte te-a numărat.

Slavă…

Racla moaștelor tale, Părinte Nichifore, izvorăște harul Mângâietorului, mireasmă de viață, credincioșilor care se închină ei.

Și acum…

Ca o lună mult strălucitoare ai răsărit lumii Lumina cea neapropiată, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Soarele cel mare al slavei.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Mărimuri

Pentru ca să te facă părtaș al veșnicei bucurii din ceruri, Stăpânul, biciuirile și durerile leprei ți le-a dat în viață, ca un Părinte mult-milostiv.

Eumenie, care te-a văzut și împreună cu care aduci laudă lui Dumnezeu în veci.

Și acum…

Năstrapa cu mană te-a închipuit cu adevărat, Maică Fecioară Curată, căci în pântecele tău ai păzit Pâinea vieții celei veșnice, pe Hristos Cel ce hrănește în chip de negrăit sufletele credincioșilor.

Cântarea a 8-a

„Pe Împăratul ceresc"

Dumnezeieștile tale cuvinte și înțeleptele tale sfaturi dulceață și mângâiere pricinuiesc sufletelor îndurerate, Cuvioase Nichifore.

Neagoniseala a fost vistieria ta, Părinte Nichifore, și făcându-te sărac cu inima, mult te-ai îmbogățit, fericite.

Slavă…

Lucrurile îndepărtate aproape le vedeai cu ochii sufletului, Nichifore fericite, pentru că ai fost împodobit cu dumnezeiasca înainte-vedere.

Și acum…

Împodobită fiind cu dumnezeiasca slavă, Fecioară, de-a dreapta Împăratului ceresc ai fost așezată, ca o Stăpână a lumii.

Cântarea a 9-a

„Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu"

Cu lesnire ai ridicat povara cea grea a leprei, biruitorule Nichifore, și te-ai mutat în cetatea lui Dumnezeu cea slobodă, cu ușurință zburând.

vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat. Arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Cântarea 1

Glasul al 8-lea: „Apa trecând-o"

Pe vasul cel curat al harismelor Duhului, pe

cel mai alb decât zăpada cu sufletul, veniți toți pe Nichifor cel lepros în cântări curate să-l mărim.

Cu sfințita pecete a dragostei, calea credinței cu bărbăție săvârșind-o, în nădejdea dobândirii Împărăției celei de sus, acum pe Nichifor cel lepros îl fericim.

Slavă…

Cu sudorile nevoințelor tale, Părinte Nichifore, sufletul tău cel dumnezeiesc aur preacurat ți l-ai făcut, în mâinile Dumnezeului tău încredințându-l.

Și acum…

Cuvintele cele nespuse ale lui Gavriil cu credință ascultându-le, Fecioară, pe Dumnezeu L-ai născut lumii, neascultarea Evei îndreptând.

Cântarea a 3-a

„Doamne, Cel ce ai făcut"

Din Creta răsărind ca un soare strălucitor, toată lumea ai luminat cu petrecerea ta, și împodobindu-te cu bună cuviință, fiule al luminii, Nichifore strălucite, întunericul patimilor îl risipești de la noi.

Înțelepțește sihăstrind, calea cea strâmtă ai străbătut, cu multă înfrânare petrecând, preafericite, și cetele celor fără de trup ai ajuns în trup fiind, Nichifore Cuvioase; pentru aceasta cu adevărat ai fost cinstit asemenea Îngerilor.

Slavă…

Cel ce are noian nesfârșit de tămăduiri, Cel ce îi pedepsește cu neputința pe cei pe care îi

Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Glasul al 8-lea

Scara cerească a virtuților cu cuget dumnezeiesc și suflet tare ai suit-o, Nichifore cugetătorule de Dumnezeu; căci suferind ca Iov lepra trupului și vătămarea ochilor tăi, răni și toată reaua pătimire a mădularelor, la înălțime te-ai ridicat și frumusețea și slava celor cerești le-ai văzut, pe care Domnul Dumnezeu le-a gătit celor ce săvârșesc poruncile Sale.

Cântarea a 7-a

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea"

Avut-ai în viață rugăciunea neîncetată ca pe o lucrare desăvârșită, prin care ai vorbit cu Dumnezeu, petrecerea Îngerilor urmând, Nichifore cugetătorule de cele cerești, și strigând: Dumnezeul Părinților binecuvântat ești.

Povățuit fiind, fericite, de Antim vestitul, ai săvârșit alergarea nevoinței în Hios și ai pus trofee mari de biruință, Nichifore biruitorule. Pentru aceea, cununi ai primit de la mâna cea purtătoare de viață.

Slavă…

Aducând Domnului dumnezeieștile tale rugăciuni cele de la miezul nopții, Nichifore, te-ai ridicat de la pământ, uimindu-l pe ucenicul tău,

maică.

Condacul, glasul al 2-lea

„Ceea ce ești păzitoarea creștinilor”.

Pe calea cea strâmtă a bolii ai călătorit, Nichifore fericite, și din toată inima L-ai urmat pe Stăpânul, ca un fiu supus și vrednic; jugul Său cel bun și povara cea ușoară pe umeri ridicând, pentru care ai intrat în slava cea veșnică, în veselia nesfârșită, unde neîncetat te veselești.

Prochimenul

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Stih: Răbdând voi aștepta pe Domnul si va lua aminte la mine.

Evanghelia de la Matei (11: 27-30)

Zis-a Domnul către Ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu -L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun şi povara Mea uşoară este.

Slavă…

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Nichifor, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum…

Pentru rugăciunile Născătoarei de

primește ca fii adevărați, Hristos, ți-a dat ție, Nichifore, lepra trupului, spre încredințarea dragostei Sale.

Și acum…

Fecioară Curată, Stăpâna a toată lumea, sufletul meu cel robit de greșeli, cu rugăciunile tale de maică arată-l mai presus de patimi și la slava cea dintâi iarăși mă ridică.

Apoi aceste tropare:

Tămăduiește patimile noastre cu rugăciunile tale, Părinte Nichifore, cel ce ai răbdat lepra trupului tău cu măsura desăvârșită a răbdării.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna, glasul al 2-lea

„Ceea ce ești folositoare caldă”

Durerea îndelungată a leprei ai răbdat cu suflet viteaz și cuget bărbătesc, lui Dumnezeu cântând, Nichifore fericite, cântare de bucurie și cu buze curate slăvind neîncetat dumnezeiasca bunătate.

Cântarea a 4-a

Auzit-am, Doamne…

Plăcerile trupului tău le-ai omorât, toată înfrânarea uneltind, Nichifore Cuvioase, și sufletul dumnezeiește ți l-ai înviat.

Răspunzând chemării cerești, fericit te-ai făcut, Părinte Nichifore, biruind toate cetele

făcătorului de rele.

Slavă…

Vătămarea ochilor tăi pătimind, Nichifore văzătorule de Dumnezeu, vedeai în lăuntrul tău strălucirile Dumnezeiescului Duh și razele strălucitoare ale luminii celei neapropiate.

Și acum…

Graiurile Proorocilor întru tine s-au împlinit, Preacurată, căci neispitită de bărbat ai purtat în pântece pe Cel ce de demult prin ei a grăit.

Cântarea a 5-a:

Luminează-ne pe noi, Doamne…

Pusu-ți-ai mintea pe piatra Domnului tău, Nichifore înțelepte, pentru aceasta ai rămas tare ca diamantul, neînfricoșându-te de dureri.

Lepra trupului ca și Iov o ai suferit, Părinte Nichifore, pentru aceasta strălucești cu sufletul ca aurul și ca argintul cel de mult preț.

Slavă…

Pusu-ți-ai nădejdea, Nichifore fericite, în Dumnezeu, Apărătorul orfanilor și al văduvelor, Părintele milostivirilor, de la Care ai aflat ocrotire.

Și acum…

Turn întărit împotriva vrăjmașilor ești, Stăpână, risipind meșteșugirile lor, ca ceea ce ai născut pe Cel nemăsurat întru putere.

Cântarea a 6-a:

„Rugăciunea mea voi vărsa”.

Întărit fiind de harul lui Dumnezeu, ai primit slăbănogirea trupului ca pe un dar al milostivirii Lui, Care dorește mântuirea muritorilor pentru nemăsurata Sa milă.

Ca o făclie a Treimii te cunoaștem, Nichifore, deasupra muntelui așezată, care răspândești tuturor lumina și strălucirea Duhului în ceața întunecată a patimilor, luminând peste întinderea pământului.

Slavă…

Biruit-ai înălțimile vrăjmașului cu dumnezeiasca ta smerenie, Părinte Nichifore, căci cu suflet recunoscător ai primit suferințele și defăimările, și te-ai făcut cu adevărat cu neasemănare mai alb decât zăpada.

Și acum…

Pântecele tău cel sfințit s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile, Marie, căci Dumnezeu în el a încăput, pe Care nu-L încap cerurile. Pe Acesta înduplecă-L cu rugăciunile tale de maică să mă izbăvească de strâmtorarea patimilor.

Și iarăși:

Tămăduiește patimile noastre cu rugăciunile tale, Părinte Nichifore, cel ce ai răbdat lepra trupului tău cu măsura desăvârșită a răbdării.

Curată, ceea ce în zilele din urmă prin cuvânt pe Cuvântul în chip de negrăit L-ai născut, nu a înceta a te ruga, ca ceea ce ai îndrăznire de